

Múrurin

Oddagrein

»HATTA er sum Múrurin í Kirkjubø« er eitt gamalt orðatak og verður hetta nýtt um okkurt, ið ikki verður liðugt. Soleiðis er við varðveitingarmálinum eisini - tað tykist ongán enda at fáa og fólk vita eftirhondini ikki hvat tey skulu halda ella hvørjum tey skulu trúgva.

ÓSEMJAN um røttu tiltøkini er stór og ósemjan um hvat Múrurin skal nýtast til er ikki minni. Múrurin er sostatt ein frálík ímynd uppá okkum føroyingar. Vit kunnu ikki semjast um nakað sum helst. »Klandur og stríð, er um títt kvæði, vit fostraðust í« yrkir skaldið. Múrurin er sostatt ikki undantakið men reglan.

MEN nú má haldast uppat við hesum. Landsstýrið hevur tikið sína stóðu og vit hava alla tíðina hildið, at hetta er ein klók stóða. Fyrst neyðturvilig fyríbils varðveitingartiltøk og verja, so eitt verandi tiltak, ið skal finnast eftir eina almenna hugskotskapping.

EISINI hevur landsstýrið staðfest tað, sum allir føroyingar vistu frammanundan nevniliga, at Múrin er eitt fornminni og sostatt friðaður. Eitt friðað fornminni kann ikki gerast til eitt brúkhús, men skal verða verandi eitt friðað fornminni. Nýggi mentamálaráðharrin, Signar á Brúnni, boðaði í gjár her í blaðnum frá, at hann hevur tikið somu stóðu. Hann eigur mikið rós uppiborið fyri hesa avgerð. Eisini tykist tað sum landsstýrismaðurin av álvara hevur fingið gilið á málið. Hann hevur fingið Kirkjubæar kommunu at samstarvast við landsmyndugleikarnar og hetta er eisini alla æru vert fyri kommununa eins og landsstýrið. Í hesum máli eru øll partar av somu sök og draga øll eina línu eru góð útlit fyri eini skilagóðari loysn, sum tænið øllum føroyingum til æru. Her hevur landsstýrismaðurin havt eina hepná hond og eigur hann nú at lata málið aftur til fornminnismyndugleikarnar. Tí eitt slíkt mál eigur ikki at verða verandi politiskt. Men landsstýrið eigur tó at fylgja væl við og kemur stígur aftur í málið, eigur landsstýrismaðurin alt fyri eitt at fara inn í málið og gera sín myndugleika galdandi.

HÆGSTI sakkøni myndugleiki er Fornminnisavnið. Hesin stovnur eigur nú at sleppa til verka og gera tað arbeiði, ið stovnurin hevur skyldu til. Eftir hvat stóð at lesa her í blaðnum í gjár, eru nú góðar vónir um, at eitt arbeiðið við Múrinum, ið leingi hevur ligið á láni, kann verða gjørt. Øll eiga at fegnast um gongdina og eiga allir føroyingar at stuðla landsstýrismanni og Fornminnisavni í at gera tað arbeiði, ið áliggur teimum eftir lógini.

Sosialurin

Summar-tónar

Tónleikadagar av alstórum týdningi fyri føroyskt mentanarlív

Tá ið ein býr í útleid, er tað altíð ein fragd at koma aftur til Føroya. At siggja hesar vøkr og gjar summarklæddar, at hoyra fuglarnar syngja og ikki minst hoyra havið anda tungan og aldurnar tutla inni við land! Tað er eisini hugfarsligt at møta kenningum á gøtuni, eins og at vitja vinir.

Fyri mítt viðkomandi verða tvær tær fyrstu vikurnar í Føroyum nýttar til at njóta tað stóra, fjølbroytta úrvalið av konsertum á Summartónum. Her er møguleiki at hoyra føroyingar og útlendingar framføra føroyskan og útlendskan tónleik á altjóða stóði. Tað hevur eisini verið sera áhugavert at hoyra fleiri frumframførsur av føroyskum tónaskaldum, ið á fyrsta sinni royna seg á Summartónum, og at fylgja við, hvussu føroyskur partitúrntónleikur mennist. Tak eitt nú unga havnarmannin Trónd Bogason. Vit, ið hava fylgt við í menning hansara, siggja at hann er sera gávurrikur. Fyri ein ungann mann sum hann, hevur tað ómetaliga stóran týdning at fáa tónleik sín spældan av dugnaligum tónleikarum, og ikki minst hoyra hvat hesir hava at siga um hvat er gott og hvat kanska kundi verið gjørt øðrvísi.

Summartónar eru eisini við til at gera føroyskan nútíðartónleik kendan aðra staðin. Næstan á hvørjum ári eru útlendsk tíðindafólk og vitja á Summartónum. Eitt nú var í 1994 blaðmaður frá Nordic Sounds. Hetta er tíðarrit, ið verður útgivið á enskum máli av norðurlandska tónleikagrunninum (NOMUS). Hesin skrivaði rúgvusmikla grein um nútíðar føroyskan tónleik, Summartónar og leiðaran Kristian Blak. Kristian fekk rós fyri síni avbera góðu evni at leggja til rættis tónleikadagar, ið bæði eru fyri sokallað »vanlig fólk« og tónleikakennarar. Summartónar var á ein positiván hátt,

heilt øðrvísi enn aðrir tónleikadagar hesin blaðmaður hevði verið á, bæði í bygnaði og ikki minst hvat atmosferu viðvíkur.

Júst hetta er sera áhugavert fyri undirritaða at staðfesta. Ikki minst tá ið ein, í hesum døgum, leggur seinastu hond á umbidna grein til programbók til heimsins størstu tónleikastevnu Týri nútíðar tónleik, nevniliga Wien Modern, ið hevur heimskenda orkesturleiðaran Claudio Abbado sum listarligan leiðara. Upprunin til hesa grein er tann, at undirritaði fær tónleik framfördan á stevnuni í ár. Vegna tess at høvuðsevni er »útjæðaraskini í Europa«, hildu fyrirleikararnir tað vera áhugavert at hoyra, hvørja ávirkan tað hevur havt fyri tónleikin, at tónaskaldið er uppvaksið á slíkum stað. Soleiðis gerst samband millum ein av heimsins minstu tónleikastevnum og heimsins størstu. Hetta vísir í

sjálvum sær týdningin av Summartónum. Ikki bert fyri tey tónasköld, ið her búleikast, men eisini fyri tónleikararnar og ta

venjing fólksins oyru stóðugt fáa. Summartónar kunnu eisini gerast av alstórum týdningi fyri føroysku ferðavinnuna, um tætt samband kann fáast í lag millum Summartónar og allar góðar kreftir, ið arbeiða fyri at gera tað so áhugavert sum gjørligt at vera ferðafólk í Føroyum.

– Sjálvt um eg fegin vildi, kann eg ikki lata vera við at undrast á gongdina í føroyska tónleikaheiminum, nevniliga tað, at havnarkórið við Ólavi Hátún á odda hevur lagt sokallaðu kórstvnuna NACF samstundis sum Summartónar. Tað skuldi verið óneyðugt at mint á at »tað er lættari at bróta niður enn at byggja upp«. Tí heiti eg inniliga á tykkum, um tit halda á við hesum tiltaki, at finna annað tidspunkt næstu ferð.

Góði Ólavur, um hetta snýr seg um at laða ein varða, skal eg bert stillisliga vísa á, at við tyngdarlógini í huga er tað ógjørligt at byggja nýtt stóði oman á líðnan varða.

Við hávirðing,

Sunleif Rasmussen

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu, tá ið góða mamma, vermamma, omma, langomma og olduomma okkara

Sanna Helena Nolsøe (Sannelena)
Tvøroyri

doyði og varð jarðað.

Tøkk til prestin Petur Martin Rasmussen, sangarar, kirkjutænarar og tykkum øll, ið hjálptu til við jarðarferðina.

Tøkk til øll, ið vóru um hana á Suðuroyar Ellis- og Røktarheimi og tykkum, ið so trúliga vitjaðu hana.

Tøkk fyri peningagávur. Tøkk fyri kransar og blómur og til øll, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Marna, John, Knút og Kaj